

работилъ отъ утрень до вечерь; само да му стане венчко по-хубаво, и не съ много разноска.

На есень-тж негова-та къща въ цѣло село была найчиста и най-хубава. Тя ся намирала въ срѣдѣ градинж при рѣчкж-тж. Градина-та была тѣй красно урядена, що-то можяла да ся сравни съ най-хубавы-ты въ града. Межау малкы-ты и лехычкы той прокаралъ отъ потока вадичкы. Много за честитъ ся ималъ, кога-то бояджіева Славка погледвала по нѣкога прѣзь оградж-тж въ неговж-тж градинж; тя му была дала и разсадъ цвѣтие, а на-пролѣтъ была ся обѣщала да му даде и сѣмя.

Златарчене за много врѣмя не можали да прокобятъ, що ще бжде най-сѣтиѣ съ Бояна. Всякой знаялъ, че той былъ дошьлъ отъ чуждинж много сиромахъ; нищо повече не былъ донесълъ освѣнъ едниѣ ковчегъ, въ който имало ризы, дрѣхы и книгы. И това было венчко-то негово богатство. Да е имало пары въ ковчегъ, то бы трѣбвало да тягнѣ.

„Оставѣте го! думали едни: „той е голъ дяволъ, който нищо не е знаялъ за себе си. Не видите ли го, че ни едик Недѣлж не може да дойде въ крѣчмж-тж, да пие за пять пары вино, а камо ли и на свирцы да плати. Принуденъ е да работи като волъ отъ зорж до мръкнжло. Честитъ былъ, та остало нѣщо отъ бацж му, а то инакъ той щяше да е за парж скжпѣ и за пакость на общинж-тж.“

„Махнѣте тоя нехрани-майкж! казвали други: той е ходилъ петь-за-четыри по свѣта, зацо-то не знае да прикаже нищо. И кой знае отъ що ли му е тоя бѣлѣгъ на чело-то. Безъ сѣмнѣніе сега му е драго, че дойде пакъ на готово-то бацнво си иманіе.“

„Оставѣте го! приказвали трети: той не е далъ нито добрж рѣчь нѣкому, и си мысли, че ные трѣбва за това да го отличяваме, зацо-то е скыталъ по свѣтове-те и иска да ся държи на голѣмо; нѣ ные щемъ му покажемъ.“

„Махнѣте го! думали пакъ други: той нищо добро не е научилъ. Той има книгы, кои-то никой не може да чете, дори и нашій-тъ попъ. Отъ неговый-тъ животъ явно ся вижда, че той не е чистъ човѣкъ. Що мыслите вые, той събира дяволы-ты, и може на нѣщо да го прѣвѣрнжть.“

„Богъ да пази! выкали друзи: на истинж така ще да е,